

Sıcağı Sıcağına

Abdülkadir Günyaz

Yavuz Tanyeli

Beşiktaş Çağdaş'ta 8-17 Mayıs tarihleri arasında 18 galerinin katılımıyla "Art Show - Sanat Galerileri Buluşması IV" etkinliği vardı. Gerçi bilinmedik isimleri, şaşırtıcı işleri pek az, (hangisinde çok) ama düzeyi aşağı düşmeyen ve heykeli bol mini fuar diyebiliriz. İzlenmesi rahat ve oldukça ilgi çekici... Geldi geçti.

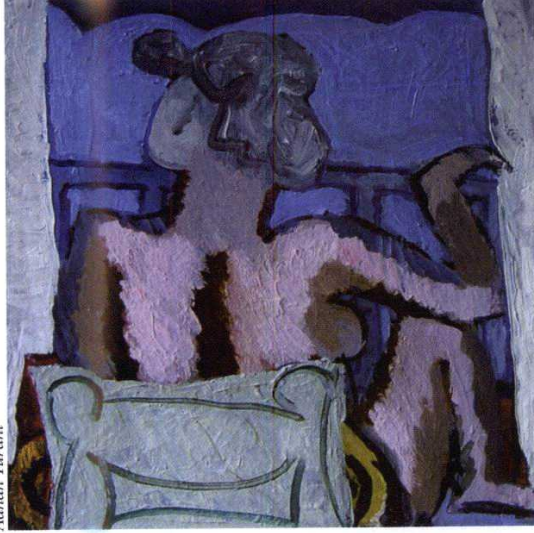
Başta Balkan Naci İslimyeli böyle bir organizasyona girdiği için. Ve O'nun kaleminden bu kuşkulu ayna / gerçek, yansıma / yanılısma olayı: "Yüzyıllar boyunca Batı resmi nesnel gerçeklik, doğu resmi ise tinsel gerçeklik yolunda karşıt yollar

Sıcağı sıcağına, aktüel olanı, güncel olanı yakalamak... Kimi kez gördüğünüz, kimi kez görme şansınız olan sergileri, etkinlikleri sizlere yansıtmak amacıyla... Doğalki çağrılı olduğum ve sizlere sunmamın gerekliliğiyle inandıklarım ve elbet izleme olanağı bulabildiklerimden... Şöylesine bir dokunur gibi, kimi kez de eleştirel bir yaklaşımla...

izleyerek gelişti. Dünya kültürünü çağdaş bir titreşimden alıkoyan bu katı ayırımın zahiri olarak yok edildiği düzlem yalnızca aynalardı. Gerçeği, yansımayı ve yanılısmayı birlikte içeren bu büyümlü alanlar bir insanlık idealinin düşüyle duvarlarda asılı kaldı... Gerçeğin ele geçmez aurasına en derin yanıt Doğu ve Batı'nın kucaklaştığı bu coğrafyadan yani Türkiye'den gelebilirdi. Fakat bu olmadı. Yaratılmış bütün kültürlerin anılarıyla bezenmiş bu coğrafyada yetişmiş yedi önemli çağdaş sanatçı aynanın içinden geçerek bu yeni gerçeklik modeline ulaşmaya çalışıyorlar. Gerçeğin bozularak kendine yabancılaştırıldığı ve yapay

gerçeklik modellerinin dünyayı kuşattığı çağımızda bu arayışın önemli bir alternatif oluşturabileceğini düşünüyoruz."

Şimdi de katılanları sıralayalım: Bilge Alkor, Beril Anılanmert, Candeğer Furtun, Meriç Hızal, Nur Koçak, Neriman Polat... Ne dersiniz böyle bir sergiye, resim, seramik, heykel ve enstalasyon'la oluşturulan böylesi önemli bir sergiye? Ben bir şey demesem de anlamış olmalısınız ne demek istediğimi ve bir şey ekleyeyim, kaçırmayın Mine (Nişantaşı) Sanat Galerisi'ndeki bu önemli sergiyi, 11 Haziran'a kadar sürüyor.

Adnan Turani

11 Haziran'a dek izleme şansınız olan bir başka sergi haberi daha vermeliyim. Soyut başlığı altında Galerî Işık Teşvikiye adresinde 14 Mayıs'tan başlayarak üç usta Adnan Çoker, Burhan Doğançay ve Ferruh Başağa sunuluyor izleyicilere... Her ne kadar davetiyenin altında görülür görülmez bir not varsa da "sergilenen eserler İMOGA koleksiyonunda yer almaktadır" diye, yine de aldırmayın, her ne kadar yeni çalışmalarını izleyemeyecek olsanız da bu üç ustanın, yine de bir şeydir...

Doku'da Adnan Turani... Yılların ustası, hocası, düşünürü. Tek kusuru sanırım Ankara'lı olması ve bir miktar da hırstan uzak, çelebi mizacı olsa gerek... Bir konuşmamda Kanal B'de eski hat ustalarına benzetmişim onun çizgisini, karakterini; bir Karahisarî mesela, tümüyle kendine özgü. Çizgisi de, rengi de, anlatımı da yalın mı yalın, ama belli ki usta işi... Ne yazık ki Turani sergisi 31 Mayıs'ta sona ermiş olacak.

Yavuz Tanyeli için artık yalnızca, hem de her zamankinden fazla, katmanlaşmış renk var gibi görünse de... Bakın hele 44 A'daki yeni sergisine, göreceğiniz daha çok müziktir, yanı sıra, insan, kadınlar. Ne var ki o müzik ne klasiktir, ne pop, en kreşendolusundan rock, cazdır çoğunluk, bir şeyleri vurgulamak için olanca gücüyle ve kimi yaşamsal, insansal sorunları sorgulamak için, her zamanki gibi...

Kadınlarsa, daha bir durmuş oturmuşluğunda ve zamanın dışında belki de... Ve o renkler! En acısından, çizgiyi tümüyle dışlamış, ölçüsünü, sınırını kendi onaylayan, belki de tanımayan... Ve resim içinde resme, kimi kez de başka resimlere varabilmenin şaşırtıcı coşkusu içinde...

Katran ve Tüy adını vermiş bu sergiye, bir kontrastı çağrıştırdıcasına yaşamdan... Görmedinizse, şansınız yok. 27 Mayıs'ta bitmiş olacak.

Efemer (Ephemer) gelip geçici demek, kısa ömürlü bir anlamda. Bu ismi vermiş yeni sergisine Utku Varlık ve dayetiyesindeki resimde de efemer örneği kimi kelebekler, turtullar gibi kısa ömürlüler yanı sıra kimi kadın figürleri, çağrışımları var, acaba günümüzün gelip geçici sevdalarını mı kastediyor dedirten... Ne olursa olsun amacı Utku'nun, şu da bir gerçek ki artık o gizemli anlatımlardan, ışıktandırmalardan bir miktar arındırıp, bu arada fantezisini de kaybetmeden gitgide soylu bir lezzete doğru yönlendiriyor resmini. Fakat öylesine bir soyutlama ki bu, yalnızca kendine özgü ve figürsü öğelerden de vazgeçmeden ve sanki renklerini rafine edilmiş lekelere, tuşlara dönüştürerek...

Garage of Art'taki serginin bitiş tarihi 6 Haziran...

Selahattin Yıldırım, onu bun karıştırmadan. Nötr, anonim bir insan kimliğini ak tuvalle, ak boyalarla veriyor Casa dell'Arte' de...

Gülçin Anıl

Tabii ki mesajını da ihmal etmeden, görme, duyma, konuşma komutlarıyla sanki bir anlamda günümüze de göndermelerde bulunuyor. Ve özellikle beyazı vurgulama anlamında kullanışı başarı gösteriyor diyebilirim.

Ya baştan aşağı İngilizce döktüreceksiniz tıpkı 44 A'nın ilk açılış sergisi Yılmaz Zenger'in kataloğunda olduğu gibi yalnızca adresiniz ister istemez Türkçe olsun yeter. Madem ki globalleşen bir dünyaya entegre olmak istiyoruz, öyleyse yalnızca İngilizce konuşmak, yazmak ve anlatmak durumundayız demektir diyerek veya kimi kez de kallavi bir Osmanlıca, tıpkı Mustafa Günen'in Ekav Art'taki sergisinin adının "Ab-ı Rû" olması gibi... Ab-ı Rû benim anladığım kadarıyla "yüz suyu" demek, ne demekse resmindeki deniz görünümünün dışında... Ve davetiyesinde korkunç etkili ama munis bir deniz görüntüsü var. Serginin bütününe gelince, kuşkusuz ustalıklı bir

fırçası var Mustafa Günen'in; ama bu maharet, bu marifet yeter mi sanatçı için diyerek sorgulaması gerek kendini. Herhalde sanat doğayı bire bir ve ustaca kopyalamanın çok dışında, bir miktar da yaratıcılık gerektirir sanırım.

Bir de amatörlüğü çoktan aşmış, nice yılların bir profesyoneli var ki... Yeni bir galeride, Ormo'da yirmi beş yıla varan resim serüveninin örneklerini sunuyor. Gülçin Anıl, sözünü ettiğim sanatçı, çoğu sergilerini atladım, ihmal ettim, ama bu retrospektif sergisinde akademik bir eğitimden geçmemiş bir resim sevdalısının bu çeyrek yüzyıllık macerasında nereden nereye geldiğini ibretle izliyoruz.

Hep sorgulamışımdır, İstanbul galerileri İstanbul dışındakilerin farkında değildiler diye. Bir iki Ankaralı ancak bir istisna teşkil edegelmiştir. Çok daha farklı bir istisnayı 13 Mayıs günü Kadir Has Üniversitesi sergi salonunda yaşadık. Adana'nın önde gelen sanatçılarından Ali Raşit Karakılıç İstanbullu izleyicilere tanımadıkları bir ustalığı "Dönüşüm II" başlığı altında izlettirdi.

Utku Varlık

Tatbiki Güzel Sanatlar'ın eğitiminde yetişmiş olan sanatçı çoğunluk tuval üzeri akrilik veya karışık teknik çalışmalarında ıskarta materyalin dönüşümünü gerçekleştirmek peşinde. Kimi kez spontane diyebileceğimiz, çoğu kez de adeta minimal bir mozaikleme tekniğinin çabası içinde monokrom izlenimi veren bir ustalıklı anlatımla...

Ali Raşit Karakılıç'ın Kadir Has Üniversitesi'ndeki sergisi gerçekten görülmeye değer ve 10 Haziran'a dek zamanınız var.

Gelecek ay yeni sergilerle beraber olmak dileğiyle... **A**